

POLICY

Hvorfor læse denne tekst...

Begrebet policy forstås i antropologien som et sociokulturelt og historisk fænomen, der er blevet forstået som et instrument for regering og magtudøvelse. Konceptet henviser til former for styring udført af institutioner, agenturer og beslutningstagere og involverer intervenserende handlinger og implementeringspraksis, som styrer og mobiliserer kollektiviteter og / eller subjektiviteter. Begrebet policy involverer former for kontrol og regulering af det sociale liv (f.eks. beskæftigelse, statsborgerskabsrettigheder, uddannelse osv.), og ideologiske mekanismer til overtalelse, tvang og vold (Wedel et al. 2005).

Den antropologiske undersøgelse af uddannelsespolicy beskriver måder, hvorpå uddannelsespolicy fungerer som en social, kulturel og ideologisk proces. Det undersøger måder, hvorpå politiske processer afspejler og bestrider viden og magtregimer, skaber former og praksis for skolegang og kategoriserer mennesker, ideer og ressourcer ved hjælp af ideologier. Det illustrerer de implikationer, som denne forståelse har for politiske debatter og indstillinger og uddannelsessystemets funktion (Castagno & McCarty 2017).

Historisk kontekst

Studiet af policy har været en ny gren inden for antropologi (Wright 2006). Shore & Wright (1997) betragtede policy som et betydningsfuldt organiseringskoncept i samfundet. De viste, at brede dele af det sociale liv, især i vestlige samfund og i stigende grad over hele verden er organiseret under begrebet policy (ibid: 6). De understregede, at policy er et magtværktøj, der giver måder til at analysere større og større processer af social og historisk forandring. Efter deres opfattelse bør studiet af policy omfatte alle institutioner fra det internationale til det lokale, folket, procedurerne og de relevante tekster, der regulerer aspekter af samfundslivet. Således fokuserede de på regeringsstyrede reformprocesser, synspunkter fra både guvernører og regerede og emnerne for politisk beslutningstagning. At studere policy som sociale og kulturelle konstruktioner er en måde at få indsigt i processer med politisk transformation.

Shore (2012: 92-93) har uddybet yderligere detaljerne i begrebet policy som studeret i antropologi. Antropologiske studier illustrerer, hvordan policy opfattes i forskellige sammenhænge og måder, folk oplever, fortolker og engagerer sig i politiske processer. Selvom begrebet er forbundet med rationelle kræfter påført ovenfra af en eller anden autoritativ enhed, fremhæver etnografisk bevis imidlertid tvetydigheden, bestridelsen, forhandlingerne og fluiditeten i disse processer (ibid: 92).

Forståelsen af politisk design og implementering involverer en udforskning af de sammenhænge, hvor policy er indlejret, hvordan og hvorfor bestemte policy 'lykkes' eller 'mislykkes', og hvordan politiske resultater fortolkes af mennesker, hvis liv de påvirker. Politikker omfatter symbolik, hvis betydning er kulturspecifik og kontekstdefineret.

Samlet set er antropologi, når man studerer policy, interesseret i at søge svar på spørgsmål såsom hvad betyder policy i bestemte sammenhænge; hvilket arbejde udfører den, og hvad er dens virkninger; hvordan relaterer enhver policy sig til andre institutioner og praksis inden

TRANSCA

for et bestemt samfund; hvad er de betingelser, der gør denne policy mulig (ibid: 92-93).

a) Diskussion

Uddannelsespolicy kan forstås som de handlinger, som regeringerne har taget med henvisning til uddannelsessystemer og praksis. Inden for denne sammenhæng samarbejder offentlige og private institutioner og agenter med statslige organisationer for at designe og implementere uddannelsespolicy (Viennet & Pont 2017). Disse policy dækker en lang række spørgsmål såsom læseplaner, læringskvalitet, lighed, multikulturelle interventioner i skolemiljøer, evalueringsmekanismer osv. De er rettet mod og implementeret af alle aktører, der er involveret i uddannelsesprocesserne.

Uddannelsespolicy er formet af politiske, økonomiske, ideologiske og kulturelle kræfter. Som et resultat, som Apple (2003) hævder, bliver uddannelsessystemet en arena, hvor der opstår kampe om definitioner af autoritet og kultur mellem dem, der drager fordel af disse policy/politikker. At forstå disse processer giver grundlaget for studiet af uddannelsespolicy og en bedre forståelse af begivenhederne i skoler og andre uddannelsessammenhænge.

Hamman & Rosen (2011) definerer uddannelsespolicy som en form for sociokulturel praksis, der involverer bestræbelser fra en række aktører med varierende grad af formel rolleautoritet for at: a) definere, hvad der er problematisk i uddannelse, b) forme fortolkninger og midler til, hvordan problemer skal løses, og c) bestemme, hvilken vision om den fremtidige forandringsindsats, der skal rettes.

Denne opfattelse af uddannelsespolicy retter opmærksomheden mod de sociale og kulturelle processer med fortolkning, bestridelse, tilpasning, kompromis og undertiden modstand, der former alle punkter på, hvad der konventionelt ville forstås som et kontinuum mellem policy og praksis. Det peger også på mangfoldigheden og sammenhængen mellem aktører, der er involveret i uddannelsesprocesserne.

Et antropologisk fokus på uddannelsespolitisk implementering belyser den socialt konstruerede karakter af hver af de ovennævnte indbyrdes forbundne dimensioner af policy (problemdefinition, strategier til problemløsning og større moralsk verdenssyn). Dette perspektiv hævder, at ikke kun politiske løsninger, men også de påståede "problemer", som policy er rettet mod, er et produkt af sociale og kulturelle processer (ibid: 466).

b) Praktisk eksempel

Lundin & Torpsten (2018) udforsker forholdet mellem statens politikker mod diskriminerende adfærd og nedværdigende behandling i Sverige og måder, som skoler dokumenterer i deres egenkapitalplaner, hvordan de forhindrer lovovertrædelser og chikane. I henhold til den såkaldte uddannelseslov skal alle skoler i Sverige udføre et målrettet arbejde for at beskytte deres elevers rettigheder og muligheder. Alle de foranstaltninger, skolerne indfører, skal beskrives i skoledokumenter, de såkaldte egenkapitalplaner. Skoler skal tage fat på, hvordan de griber ind mod ydmygende handlinger på syv områder: køn, transseksuel identitet eller udtryk, etnisk oprindelse, religion eller anden tro, handicap, seksuel orientering og alder.

Undersøgelsen undersøger dokumenterne fra skoler i to kommuner i syd, to i midten og to i det nordlige land. Prøven inkluderer byskoler, mellemstore kommunale skoler og landskoler

TRANSCA

og 110 egenkapitalplaner. Formålet er at forstå de verdensopfattelser, der kommer til udtryk i skoledokumenterne i form af diskurser og fagpositioner. Hver valgt tekst er formuleret af skolens medarbejdere. I nogle skoler er analysen baseret på et spørgeskema, der gives til studerende eller / og forældre. Undersøgelsens spørgsmål i undersøgelsen inkluderer de opfattede årsager til forskelsbehandling og nedværdigende behandling inden for skolerne, de løsninger, der kommer frem i aktieplanerne, og de emnepositioner, der er konstrueret og muliggjort.

Forfatterne identificerer tre diskurser i det materiale, de undersøger: den 'perfekte' skolediskurs, den 'udpegede' diskurs og den uddannelsesmæssige diskurs. Disse diskurser er forskellige i, hvordan de vedrører forskelsbehandling og nedværdigende behandling i de forskellige muligheder, de giver studerende. Ifølge det indsamlede empiriske materiale er der ingen problemer i den perfekte skolediskurs. Alle føler sig trygge, og der er ikke behov for løsninger. Her er den eneste fagposition den 'perfekte' studerende. I den udpegede diskurs forårsager studerende, der ikke overholder kravene, problemer, og løsningen er at uddanne dem. I denne diskurs er der to fagstillinger, den ikke-overholdende og den (vel)fungerende studerende. I den uddannelsesmæssige diskurs er problemer de dominerende normer, der fører til uligheder.

De tre diskurser udgør grundlaget for forskellige forståelser af skolekonteksten og de policy, der anses for passende til at give løsninger til at forhindre ydmygende handlinger og beskytte de studerende. Den perfekte skole med dens benægtelse af problemer skiller sig ud, da løsninger på et ikke-eksisterende problem ikke er nødvendige. Den udpegede diskurs påpeger problematiske studerende som en årsag til tilbagevendende problemer. I aktieplanerne, der bruger den udpegede diskurs, er der ingen tegn på, at skolerne vil betragte den udpegede studerende som undertrykt. Det er snarere de uvidende studerende, der har brug for uddannelse. Den tredje diskurs, den uddannelsesmæssige diskurs, indebærer at stille spørgsmålstejn ved normer og forfølge en kritisk tilgang til at ændre diskriminerende mønstre.

Tænk videre:

- Hvordan implementeres statslige uddannelsespolicy i skolen?
- Hvordan påvirker uddannelsespolicy og deres implementering studerende og lærere?
- Kan lærere og skoleledelse gribe ind i gennemførelsen af statens policy?

KEY-WORDS/ KRYDSREFERENCER

Magt, governans, subjektivitet, ideologi.

Litteratur

Apple, M. (2003). *The State and the Politics of Knowledge*, London: Routledge.

Castagno, A. E., & McCarty, T. L. (2017). *The anthropology of education policy: Ethnographic inquiries into policy as sociocultural process*. London: Taylor and Francis.

TRANSCA

Hamann, Ed., T. & Rosen, L. (2011) What Makes the Anthropology of Educational Policy Implementation “Anthropological”? In Levinson, Br. A. U. & Pollock, M. (Eds) *A Companion to the Anthropology of Education*. Chichester: Wiley-Blackwell. (461–477).

Lundin, M. & Torpsten, A. Chr. (2018). The “flawless” school and the problematic actors: Research on policy documents to counteract discrimination and degrading treatment in schools in Sweden. *European Journal of Education*, 53. (574–585).

Shore, Chr. (2012) Anthropology and Public Policy. In Fardon R., (et al.) (Eds) *The Sage Handbook of Social Anthropology*, Los Angeles: Sage. (89-104).

Shore, Ch, & Wright, S. (1997). *Anthropology of public policy: Critical perspectives on governance and power*. London: Routledge.

Viennet R., & Pont B. (2017). Education Policy Implementation: A Literature Review and Proposed Framework, *OECD Education Working Paper*, 162. (1-62).

Wedel, J. (et al.) (2005). Toward an Anthropology of Public Policy. In *The Use and Usefulness of the Social Sciences: Achievement, disappointments, and promise, Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 600(1). (30–51).

Wright, S. (2006). Anthropology of Policy. *Anthropology News*. (22)

Forfattere: Ioannis Manos, Georgia Sarikoudi (GREECE)

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

